

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 114. Sessio III. ejusdem Concilii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](#)

copus ex parte latinorum in idem, quod s^{ecundu}m. XV.
 Bessarion pertractabat, argumentum ex- A.C. 1498.
 currebat, & latina, gravique oratione Pon-
 tificis, Imperatoris, Patriarchæ, totius de-
 nique Synodi laudes, & gloriam profusa
 encomiorum amplitudine deprædicavit,
 ac tanta orationis ubertate, & dicendi
 studio abreptus est, ut nonnisi ingruen-
 te vespere verbis finem ficeret: quapro-
 pter nihil amplius ea Sessione gestum
 erat, indicto rursus tertio confessu ad se-
 quentem Martis diem. Intermedio hoc
 temporis intervallo deliberatum est, quo
 ordine disputatione dirigenda, item quod
 dogma præ reliquis discutiendum; qui-
 nam primi vel ex Græcis, vel Latinis
 certamen aggressuri essent, & num inter-
 rogationibus, ac responsionibus utendum,
 vel potius ex utraque parte elucubratis
 Dissertationibus pugnandum esset. Decre-
 tum tandem, disputationes dialectico mo-
 re succinctis argumentis instituendas:
 Græcis vero, ut ante Latinos in tertia
 Sessione disputationi initium darent, reli-
 quendum esse.

§. CXIV.

Sessione III. die Martis decimo quarto Octobris habita, Marcus Ephesinus de charitate in ipso disputationum æstu ser-

Conc. ibid.

B b 2 vanda

Sæcul. XV.
A. C. 1438.

vanda verba fecit, seque a quæstione circa additionem vocis *Filioque* agitanda exorsurum haud obscure insinuavit. Ad hæc Andreas Colossensis Latinorum nomine respondit: *Et nos, ut eandem præfatis & ipsi dilectionem, rogamus, & si verbum aliquod prolatum fuerit asperius, ascribatur materiæ disputationis, non Personis disputantibus.* Cum vero de additione verbi *Filioque* orationem inchoaret cursum sermonis intercepit Marcus Ephesinus, dicens: necdum tempus opportunitum ad hujus articuli responsiones advenit; cumque assereret, quod ab Ecclesia Romana pax, quam nunc vehementer exoptat, primis temporibus neglecta fuerit pronunciavit, quod de unione actum erit nisi primæ dissensionis radices ex integrum tollantur, moxque subjunxit: *Primo loco recitentur Sanctorum illorum Patrum definitiones, nisi tempus impedit, ut ostendamus nos eadem sentire, quæ illi, & sequi eos non modo ordine, sed etiam sensu.* Hoc autem necessarium esse arbitramur, priusquam quæstioni propositæ, ac disputationibus locum concedamus. Andreas Rhodius ægre admodum tulit Romanam Ecclesiam a Marco Ephesino insimulatam fuisse neglectæ pacis, quæ tantopere præsenti temporis cursu exoptaretur; quapropter Marco responsurus inquit: *miror oblitum te esse, Romanae Ecclesiæ tantæ semper cura fuisse,*

EDILIV

suisse, ac esse Orientalem Ecclesiam, ut nun- Sæcul. XV.
quam coorta fuerit in illis partibus tempestas A. C. 1438.
cujuscunque hæreseos, ad quam sedandam Ec-
clesia Romana non tulerit auxilium omnibus
modis, tum literis, tum Legatis suis, & qua-
cunque alia re facultas tulit. Marcus Ephe-
finus Rhodio quidem respondit, sed de
ipso dogmatis articulo in hac Sessione ul-
teriori disceptationi supersedit.

§. CXV.

Sessio IV. Ferrariensis Synodi.

Celebrata est feria quarta die decima Conc. Labb.
quinta Octobris Sessio quarta, quæ tom. 12. p. 58.
tota nonnisi sermonibus inter Marcum
Ephesinum, & Andream Rhodium ab-
sumebatur, nec ulla certa quæstio per-
tractabatur. Ipse etiam Bessarion Nicæ-
nus Marci partes tuendas suscepit, di-
cens: *necesse est, ut dicenti liceat proferre,*
quæ vult, deinde vero, qui illum audit, aut
*probabit, aut reprehendet, coarguetque ser-
mones, ut non veros, ac non necessario con-
cludentes.* Græcis enim sermonis præro-
gativa fuit concepta: latinorum igitur est
ea, quæ proponerent Græci, audire, ne-
quaquam vero illos interrumpere, sed
postmodum, si quæ a Græcis minus fun-
date fuissent prolata, convellere. Ad hæc
Bessarionis dicta Julianus Cardinalis re-
spondens, de proponendi methodo tracta